חיתוכא דעובד כוכבים מידע ידיע • פירש בקונטרס דחיתוך דעובד כוכבים ביריך ליט עשוי כשל ישראל שהוא טורפה כדרך שהגיד מונח ועל דא סמך רבי בשולח ידך על יד עובד כוכבים לחבירו ולא עשה בו חותם דכשרה היא אם חתוכה כדרך שישראל מתוכה לאחר חציות גיד עכ"ל וחימה דאם כן לוקמיה לה כשאין מכריזין וחתוכה לא ליסדר ליה דלמא אתי ליזדמני לישראל דכיון דחיתוך דישראל מידע ידיע לאיתוי ישראל הכא לקטוה שמא טרפה היא דאם כן למה פתחה וחתכה כדרך שעשין כדי ליטול הגיד וכי תימא דחיים ישראל שמא אחר כך עדע לו שהיא טרפה דא"כ מטעם זה נאסור בשולח ידך לחבירו ע"י עובד כוכבים שמא נזדמנה לעובד כוכבים יד אחרת שלא עדע לישראל שהיתה טרפה עד אחר שנטל גידה והחליפה בזאת וי"ל דכולי האי לא חיישין דלא שכיח שיזדמן כך ליד עובד כוכבים אבל היכא דישראל שלח לעובד כוכבים חייש ישראל במקום שאין מכריזין אע"פ שנטל גידה דלמא דלכך שלחה לעובד כוכבים לפי שעדע לו אחר ניקור דטרפה היא: **טרפה** הואי ויהבה ניהליה במר דשחוטה • הואי א"ל לאשקייי, אנפקא א"ל לאשקייי, אנפקא = חייא משמע, תניא היה ר' מאיר אומר יסרהב אדם לחבירו לסעוד אצלו ויודע בו שאינו סועד, ולא ירבה לו בתקרובת ויודע בו שאינו מקבל, ולא יפתח לו חביות המכורות לחנוני אא"כ הודיעו, ולא יאמר לו סך שמן מפך דיקן, ואם בשביל כבודו מותר אני והא עולא איקלע לבי רב יהודה פתח לו חביות המכורות לחנוני אודועי אודעיה ואיבעיה אימא שאני עולא דחביב ליה לרב יהודה דבלאו הכי נמי פתוחי מפתח ליה. ת"ר לא ילך אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש ולא ימלאנו מים מפני שמתעדו, ואם יש שם חבר עיר מותר ת"ר לא ימכור אדם לחבירו סנדל של מתה בכלל של חיה. שחוטה מפני ב' דברים: א' מפני שמתעדו וא' מפני הסבנה, ולא ישגר אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה ומעשה באחד ששיגר לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה והלך וזימן עליה אורחין ונכנסו מצאה שהיא של יין, ותנק את עצמו. ולא האורחין רשאין ליתן ממה שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב אא"כ נטלו רשות מבעה"ב ומעשה באחד שזמן ג' אורחין בשני בצורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא (ה) כשליש ביצים בא בנו של בעה"ב, נטל אחד מהן, חלקו ונתנו לו, וכן שני וכן שלישי בא אביו של תינוק מצאו שעוזק א' בפיו ושתים בידו חבטו בקרקע ומת, כיון שראתה אמו עלתה לגג ונפלה ומתה, אף היא עלה לגג ונפל ומת. א"ר אליעזר בן יעקב על דבר זה נדרנו ג' נפשות מישראל מאי קמ"ל? דכולה ר"א בן יעקב היא ת"ר השולח יד לחבירו: שלימה אינו צריך שיטול הימנה גיד הנשה חתוכה צריך ליטול הימנה גיד הנשה, ובעובד כוכבים בין חתוכה ובין שלימה א"צ ליטול הימנה גיד הנשה. ומפני ב' דברים אמרו אין מכרין נבילות וטרפות לעובד כוכבים: אחד מפני שמתעדו ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל אחר, ולא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני ב' דברים אחד

חתוכה נמי לישדר ליה דהא לא אתו למזבן מיניה, אלא במקום שמכריזין, שלימה נמי לא לישדר ליה דחתיך ליה ומזבין ליה? אי בעית אימא במקום שמכריזין ואי בעית אימא במקום שאין מכריזין: איבעית אימא במקום שמכריזין, חיתוכא דעובד כוכבים מידע ידיע ואיבעית אימא במקום שאין מכריזין גזירה שמא יתנגה לו בפני ישראל אחר ואי בעית אימא משום דקא גניב ליה לדעתיה דאמר שמואל אסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעתו של עובד כוכבים, והא דשמואל *לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר דשמואל הוה קא עבר במברא א"ל לשמעיה פייסיה למבוריה, פייסיה ואיקפד, מ"ט איקפד? אמר אביי תתנגולת טרפה הואי, ויהבה ניהליה במר דשחוטה רבא אמר אנפקא אמר ליה לאשקויי, ואשקייה חמרא מזיגא, וכי מכללא מאי? למ"ד טרפה הואי א"ל אמאי תשהא איסורא למ"ד אנפקא א"ל לאשקויי, אנפקא = (נקבי' לו יותר לו)

מתנה לעבד ומתנה לבן חורין

מתנה לבן חורין

מתנה לעבד

מתנה לבן חורין

מתנה לעבד

רבינו גרשום

ניכר גיד הנשה ביריך לישדר ליה דבמקום שאין רגילין לחבריו אין קונין בשר על הכל מעובד כוכבים • אלא במקום שמכריזין למוכר במקום שרגילין לחבריו כגיש פרשה לישראל: שלימה נמי לא לישדר דילמא מהתך ליה כו' דבמקום שרגילין לחבריו ביום שאין מכריו קונה ישראל בשר מא"י ושמא מחתך לה ומוכן לה לישראל חיתוכא דשבר בוכבים מ"ז עיד ע"ואיבעית אימא מקום שאין מכריז ואי פרכת חתוכה נמי לישדר דלא אתי למיזבן מיניה נזירה שמא יתנגה לו בפני ישראל אחר כו': ואיבעית אימא משום דקא גניב ליה לדעתיה כלומר למה אמרי' שולח אדם יד לעובד כוכבים שלימה אין חתוכה לא דגיד עץ בעלמא הוא [משו"ה] משדר ליה שלימה ל) כגנוב ליה לדעתיה דמקומו ניכר אבל אי משדר חתוכה גניב ליה לדעתיה דבר ישראל עצמו חתיכה ונפל

מכנו גיד הנשה והבל כשר: תרנגולת טרפה יהב ליה כו' כלומר בשבר המעבר וא"ל לאחר דשחוטה כשרה הוות: אנפקא א"ל לאשקייה כלומר יין חי א"ל שמואל לשמעיה לאשקייה ואשקייה יין מגן • וא"ד אנפקא זהו אספרגוס: דאי מכללא מאי אמרת והא דשמואל לאו בפירוש איתמר דאסור לגנוב דעת הבריות אלא מכללא דמעברא דאיקפד בשביל שמעיה דנתן לא"י תרנגולת טרפה ביבמה איתמר משמיה דשמואל ג)אמ' איתמר משמיה מהתוא קפידא מאי ודאי כן הוא ואינו דאיקפד אי לאביי תרנגולת כו' כלומר אמ' דחזיגן דאיקפד לא אמרינן משמיה בפירוש דאסור לגנוב דעת הבריות אי משום דאיקפד לא איקפד לשמעיה בשביל דגנב דעתו של א"י אלא א"ל לא ליבוי ליה כו' אי לרבא אנפקא חייא משמע כלומר שאינו מות ומיחוי כגון נמור: ולא ירבה בתקרובת: כלומר לא ישגר לו דורונות: לא יפתח לו חב'ות כו': כלומר הוא סבר הבריותיו לחנוני חדנוי עומד לפורתן למוכרן מיד ובא אחרנו לביתו ורבקש ממנו מכור לי יין מאותו חבית אל יאמר לו אם לא בשביל אוהבתך לא הייתי פותחת ונגנב דעתו שהתנתי עתיד למוכרו: ואל יאמר לו סך שמן כלומר חצי של שמן יהיה בידו ואין בו כלום שהרי"ק ושמן מגמו אל יאמר לו רצה [אתה] לסוך שמן מן הפך הזה ואין בו כלום ונגנב דעתו: ואם בשביל כבודו כלומר ישבו שם בני אדם וחלק לו כבוד בשביל בני אדם: לגין המתקשקש • כלומר שאין בו אלא מעט יין: ואם יש בו חבר עיר • כלומר תלמיד חכם ודאי בשביל בכודו היא עושה ואין לו יכולת למלאנו יין מותר: סנדל של מתה • כלומר סנדל של עור בתחום שהתה מאילית בכלל סנדל בתחום שנשחוטה שאין סנדל של מתה טוב כשל שחוטה: מפני הסבנה שמא נשכה נחש וישב הארס בבשר(ארם) ושמן צף על פיה כלומר יין ומיטום שמן על היין: והניח בפניהם כשלש ביצים כלומר פת כשלש ביצים שהוא שוק כו' כלומר שהוא צריך ליטול הימנה גיד הנשה • כלומר כיון דהיריך חתוך סבר בר ישראל חברו שגיד הנשה מניקר ממנו ולא יטלנו: אחד מפני האומן כלומר שמא יעשה לו אומנ לאכול ישראל לתן לו יחתר משמתן

ה) נראה דגל' לו מסדר ליה שלימה לא גניב ליה לדעתיה דהא מקומו מיכר אכל וכו' • כ) נראה דגל' לאחר דשמואל לאסור לגנוב דעת הבריות אפי' כו' כן הוא דאליה אמאי ליקפיד: לו לגבי וכו' •

מא ב ג ד מיי' פ"ב מהל' דעות הל' ו ופ"ח מהל' מכירה הל' ו ג ד סמג לאוין קכה טוש"ע ח"מ סימן רכה סעיף ה:

מב ה ו טוש"ע שם סעי' ז:

מג ז מיי' פ"ב מהל' דעות הל' ו טוש"ע שם סעיף ח:

מד ח מיי' פ"ז מהל' כלכות הל' י טוש"ע א"ח סי' קפ סעיף יא:

מה ט מיי' פ"ח מהל' מאכלות אסורות הל' יד וע"ש סמג לאוין קכה קמא טור ש"ע י"ד סימן פה סעיף יא:

[מכות פ' ושם נסמן]

[מכות יב' ושם נסמן]

[מס' ד"ח פ"ח מוספתא כ"ב סדר ו]

[מוס' כ"ב שם מס' ד"ח פ"ח]

[שם פ"ח]

[דוגמתו לקמן קה: ופ"ש ובפרש"י שם ובכריטות כג. ובגדה יומ"ם ובשבת קג. הא מני רבי יוסי וכו' כולם ר"י היא]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' לפניכם אלא (כשלם) מ"ש וכ"כ ס"ח שלם: (ב) רש"י ד"ה כמר וכו' ולשון תוספתא הוא הלי כריפס בכ"ל ואות ד' נמחק:

נוסח אחר

נוסח אחר

נוסח אחר